

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Editha Virgo. 4. [i.e. 16.] Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

deditatibus; abstine non solum illicitis sed etiam liciti deliciis. Parvis in rebus si contraire assuescas tuis concupiscentiis, non laborabis in magnis. Domine ad crucem tuam pro voluntus tibi offero in sacrificium & immolo omnes meos Spiritui rebelles appetitus, & in specie quidem, hos.

2. Moriatur in te homo spiritualis per immolationem propriæ voluntatis: quæ fons est omnium malorum. Id tantum velis, quod vult Deus, & ij quicunx Dei gerunt. Repugna semper propriæ voluntati. Gloriosior nulla victoria est, quam de se ipso. Domine Sacrificium meum ne rejicias, idem velle ac nolle meum, tecum habere volo, & hoc erit Sacrificium vespertinum quod Christus obtulit in cruce *fatus obdiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.*

3. Mortuus etiam est jam pridem in te vetus homo quando in aqua baptismi submersum est peccatum veteris Adami. Sed an Christum quem in baptismo induisti usque ad huc retinuisti? Si vivis adhuc vitam primæ gratiæ in baptismo datam, gratias age Deo; si mortuus es semel, fac ut recuperes vitam.

S. EDITHA VIRGO

4. Septembris.

Oportet corruptibile hoc induere in corruptionem, & mortale hoc induere immortalitatem. 1. Cor. 15, 53

Ferax

Erax olim Divorum tellus Anglia, quām
 cheu¹ degenerasti, sponte tu²s ferebas /
 fructus olim, quos jam non nisi gladiis sulca-
 ta, & sanguine rigata donas. Illos inter EDI-
 THA numeratur Edgari Regis filia & Christi
 sponta, cui amores suos primis annis devovit,
 parāymphos novo more leprosos diligens,
 quos, quō deformiores aspectu erant, hōc
 formosiores & digniores se putabat; ut jam
 cōelo id muneris ambiente, non dubitaret
 Angelus pauperem præferre. Porro in de-
 liciis EDITHÆ Crux fuit, quam cūm pingere
 toties manu Dunstanus Antistes vidisset, pol-
 licem prehendens nunquam tabe obnoxium
 esse jussit. Id quod postea factum vedit Anglia,
 cūm à morte (quæ ut suavis esset, cantu suo
 Angeli fecerunt) trigesimo die Matri, tum
 anno tertio decimo Dunstano spectandam se
 dedit, monuitque, corpusculum tolleret in-
 tegrum tunc etiam, Si membra, quibus in
 molliatate ad levitatem abusa esset, excipe-
 ret. Itum & inspectum monumentum est,
 fidemque fecerunt præter oculos, pedes &
 manus, omnia reliqua à tabo immunia mem-
 bra. Sed & in dextra pollex à putredine fuit e-
 ximius. Quid? quod cūm miraculum Canu-
 tus Rex rediret, reserato iterum loculo me-
 dia

Tolleret

dia sepulchro se extulit, manumque injicte improbo paravit? Supplicem tamen & ingratiā recipit, & inter undas postea servavit. Magni hæc olim Anglia miracula faciebat pluris ego Angliam, si in vitam nobis Ed-
THAS revocaret. Ex Gras.

M E D I T A T I O.

De S. Editha.

1. CRUX Christi S. Edithæ ita fuit in deliciis, u-
pollex Ille quo pingere solebat crucis, incor-
ruptus permanerit. Ita amor crucis servat pios; odii
autem crucis computrescant impii. Sunt enim Chri-
stiani, qui in afflictionibus suis damnant providen-
tiam Dei, & justitiam Dei arguunt. Heu miseri! quo
Crux & afflictio ita corrumpit, qui castigati non re-
sistunt! Urimur & secamur, nec ferri desectione, ne
cauteriorum adustione sanamur, immo quod gravius
est, cur & ipsa deteriores sumus. Salvian.

2. S. Editha Angelos comites habuit, in cœlum
abiens post mortem: habebis eosdem tutores in via
& ductores ad patriam, si cum Editha imitatus fuens
Angelorum virtutes. Primò tua charitas more An-
gelorum se extendat æquè ad egenos, quam divites;
tua obedientia sit velox more Angelorum ad mandata
Dei & superiorum tuorum: Tua justitia sit sine acce-
ptione personarum: Tua cogitatio sit continua præ-
sentia Dei: Tua castitas sit ab omni corruptionis fœ-
tore immunis. Sic Angelus eris. Christus factus est
homo, ut possit Christianus esse Angelus. S. Aug.

e injicere
& ingredi
servavimus
faciebat
bis Edi-

Decimo tertio anno post mortem Edithæ inveniuntur membra immunia à tabo præter oculos, pedes, & manus, quibus membris in molli ætate abusata est ad levitatem. *Quis tibi usus est horum membrorum? an non scandalizat te oculus tuus, vel pes, vel manus?*

S. HILDEGARDIS V.

17. Septembris.

Tristatur aliquis vestrum? oret

S. Jacob. Ep. c. 5.

Nescio quid de HILDEGARDE sentendum, mundumne deseruerit, an potius nunquam fuerit in mundo: quippe IIX. annorum virguncula inter Virgines sacras addenda. Cœlestia ab ipsis cunis videre habuit, nutuque hæc prodiit, quando sermone non potuit. Litteras, quas nunquam didicit, scripsit tamen, eásque non suâ linguâ: atque ut cantaturam scires olim, quod canere alii desperabant, carmen, jam tunc absque Doctore scitissimè modulabatur. Vatum etiam sacerorum oracula fideique nostræ volumina legebat & explicabat puella, ut ipsissimam saeculi illius Sibyllam Bernardus laudaret, & in concilio Rhemensi Eugenius PP. probaret. Cæterum visa cœlestia morbus comitabatur ferè continuus, qui castigabat scilicet timidam,